The Art of Return אלול, תשע"ז

1) מסכת ברכות דף י. (וע"ע במסכת מגילה דף יד.)

רב שימי בר עוקבא ואמרי לה מר עוקבא הוה שכיח קמיה דרבי שמעון בן פזי, והוה מסדר אגדתא קמיה דרבי יהושע בן לוי; אמר ליה: מאי דכתיב "ברכי נפשי את הי וכל קרבי את שם קדשויי! אמר ליה: בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוד הוא מדת בשר ודם: מדת בשר ודם - צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה, קרבים ובני מעים: והקדוש ברוך הוא אינו כן, צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה, קרבים ובני מעים. והיינו דאמרה חנה: "אֵין קַדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין בָּלְתֵּדְּ וָאֵין צור כאלקינו.". מאי אין צור כאלקינו? אין צייר כאלקינו. מאי ייכי אין בלתךיי! אמר רבי יהודה בר מנסיא: אל תקרי כי אין בלתך אלא אין לבלותך, שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם: מדת בשר ודם – מעשה ידיו מבלין אותו, והקדוש ברוך הוא מבלה מעשיו.

2) מסכת שבת דף קלג:

דתניא: ייזה אלי ואנוהויי - התנאה לפניו במצות; עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין. אבא שאול אומר: "ואנוהו" - הוי דומה לו: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה תנון ורחום .

<u>3) שמות [ויקהל] – פרק לה, פסוק לב</u> וְלַחְשֹׁב מַחַשָּׁבֹת לַצְשֹׁת בַּיְּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת.

4) אמרי שפר – פרשת ויקהל, אות טו (ר' שלמה קלוגר זצ"ל) [1785-1869]

ויייל הכוונה דהנה יש שני מיני בעלי מלאכות, יש שהוא אוּמן גדול לעשות במלאכה אך אינו יכול להיות ממציא במחשבתו דבר חדש רק מה שהמציא כבר איש אחר הוא יכול לעשותו על צד היותר טוב, ויש אוּמֵן גדול יותר שהוא יכול במחשבתו ובשכלו להיות ממציא המצאות חדשות מה שלא היה עוד לעולמים. ולכך אמר לא מיבעיא שהיו בכאן אומנים מובהקים במלאכות אשר כבד נתחדשו אלא אפילו יילַחשב מַחַשַבת לַעשת בַּזַּהֵב וּבַכֵּסֶף וּבַנַּחשַׁתיי, רייל אומנים גדולים שעייי מחשבתם היו יכולים לעשות המצאות חדשות גייכ היו במשכן ואייש.

5) דברים – פרק ל, פסוק ו

ּוּמַל די אֱלֹקִיד**ָ אֶת לָבַבָּדְ וָ**אֶת **לָבַב** זַרְעָדְ לְאַהֲבָה אֶת די אֱלֹקִידְ בְּכַל לְבַבָּדְ וּבְכַל נַפְּשָׁדְ לְמַעַן חַיֵּידְ.

6) שפת אמת – פרשת תזריע, שנת תרנ"א

ביום השמיני ימול. במדי תנחומא מה שהשיב רייע מעשה בייו נאים. לא ניתנו המצות אלא לצרף הבריות כוי. דאיתא אין צור כאלקינו. צייר. צר צורה בתוך צורה. פיי שנמצא באדם כמה מדרגות שיוכל האדם להוציאם מכח אל הפועל. כמייש זכה נותנין לו נפש. זכה יתיר נותנין לו רוח נשמה כוי. ולעולם צריך להיות האדם פושט צורה ולובש צורה פושט צורה ולובש צורה. והנה לבנייי ניתן התגלות צורה הפנימיות בכח המילה שמסירין הערלה. ואז יוכל להתגלות צורה הפנימיות:

עיין רמב"ם – הלכות דעות, פרק א, הלכה יא שהוסיף "מה הוא נקרא קדוש, אף אתה היה קדוש", והביא למקור לענין זה $^{
m 1}$ מצות והלכת בדרכיו".

7) Abraham's Journey: Reflections on the Life of the Founding Patriarch [pg 44] (Rav Joseph B. Soloveitchik) –

The famous French writer Romain Rolland describes how restless Beethoven was in his youth. From early childhood, Beethoven used to hear melodies. He would say that there was an orchestra hidden somewhere—under the table, behind the

curtain, in the attic, or in the oven. He always heard beautiful melodies playing, and he thought it was somewhere outside of himself. The orchestra was indeed an orchestra. But it was hidden in him, not outside of him.

8) פרשת שופטים – פרק כ, פסוק א

בִּי תֵּצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶדְּ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּדְ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְקֹנָק אֱלֹהֶידְ עִמָּדְ הַמַּעַלְדְּ מֵאֵרֵץ מִצְרַיִם.

9) פרשת כי תצא – פרק כא, פסוק א

ָבִית שִׁבְיוֹ. אַלקידְ וְשְׁבִיתְ עַל אֹיְבֶיךּ וּנְתָנוֹ ד׳ אֱלקידְ בְּיָדֶדְ וְשְׁבִיתָ שִׁבְיוֹ.

10) Strive for Truth (vol. 1, pg 19 [english edition]) - In war-time, promising candidates are taken from the ranks of ordinary soldiers and, by a prodigious expenditure on skilled instruction and other requirements, are turned into officers in a fraction of the time normally required. So in times such as ours, when capable men are scarce, anyone who shows willingness to tackle a vital problem has Divine assistance heaped upon him. It turns the incapable into successful men, not because they deserve it but because the world needs them.

The essential thing, however, is the [mental] training to habituate one's mind and thought continuously, that it ever remain fixed in his heart and mind, that everything one sees with one's eyes— the heavens and earth and all that is therein— constitutes the outer garments of the King, the Holy One, blessed be He. In this way he will constantly be aware of their inwardness and vitality. This is also implicit in the word emunah ("faith"), which is a term indicating "training," to which a man habituates himself, like a craftsman who trains his hands, and so forth.

(11) תניא – פרק מב (ר' שניאור זלמן מליאדי זי"ע)

העיקר הוא ההרגל להרגיל דעתו ומחשבתו תמיד להיות קבוע בלבו ומוחו תמיד אשר כל מה שרואה בעיניו השמים והארץ ומלואה הכל הם לבושים החיצונים של המלך הקבייה ועייי זה יזכור תמיד על פנימיותם וחיותם וזה נכלל גייכ בלשון אמונה שהוא לשון רגילות שמרגיל האדם את עצמו כמו אוּמָן המאמן ידיו וכוי.

<u>(וולדות יעקב יוסף – פרשת בא (ר' יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה זי"ע)</u>

ומשל אי שמעתי, שאמרה אשה אי מקייק מעזביז בלשון רוסיא: יפה בחרנו לנו את אלהינו, אבל גם השייי יפה בחר בישראל, שהרי פייבוש איש קל ומקדש השייי וכוי.

13) Igros Kodesh of the Lubavitcher Rebbe zy"a (Vol. 4, p. 223) - The essential quality of an artist is his ability to detach himself from the superficial appearance of the image he is working with. He must be able to penetrate the true essence of the object and transform his impression into a picture with physical dimensions. This artistic production reveals to the viewer that which he could not recognize on his own, an essence that was obscured by superficial layers. Only an artist has the skill to reveal the inner dimensions of an object, thus enabling the observer to see it with a different perspective, and to realize the limitations of his previous awareness... Even when we encounter difficulties and tests in life, we should see them as a vehicle to bring out our potential and help us in our spiritual growth. Keeping this perspective in mind will strengthen and inspire a person to cope with life's inevitable challenges and setbacks.